

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

kiadóhivatal:

Földes Ede

könyvkerekedése

Füzet 38. szám alatt.

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Nyílt tér sora 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Kéziratok nem adóznak vissza

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Március 15.

Olyan tavasz volt az, mely edesebb, mámorítóbb, illatban s dalban gazdagabb, mint más kikelet. Akkor is meghalt a hóvirág, de amint fehér harangfeje haladokva aláhanyatlott, mintha a feltámadást hirdette volna ezüstös csengésű illata. Akkor is megszületett az ibolya, de szírmán piros harmat ringott, piros harmat, vérharmat, kek ibolyán hajnalbitor, jövődó diadalok jóslata. Akkor is végigborzadt a földön a kikelet kéje, a tavaszi verőfény első csókjának, ennek az ébresztő, életet támasztó csóknak minden gyönyőre, de mintha akkor felindulásnak érezte volna ezt a remegést a hatalom. Furcsa tavasz volt az nagyon: bilincsoldó, szabadságfakasztó kikelet. Anyaszülte üstökös csillagok száguldtak végig a világon, dalló oroszánok és harezias fülemilék ostromolták zengő szavakkal a szíveket. És lángra gyulladt minden lélek, és minden karnak kard lett a folytatása. És a lángoló lelkek szabadságot kívántak, és a nép jogaért vívtak véres viadalt a kardos karok. Ilyen furcsa volt az a tavasz, az a legendás népkikelet.

Mert eddig a tavasz szabadsága nem volt miudig a magyarnak. Egyszer-egyszer volt azelőtt, — amikor ajándékol adták. De aki adta, az vissza is követelte csakhamar. Azon a tavaszon aztán kimondta a nemzet, hogy ezentul a hatalomnak a jog lesz a forrása, a jognak cselje pedig a szabadság. Felbőszültek ezen a poroszok s kétségbeesetten nézték a kiürült tömlőcökben maradt bilincseket. De a felszabadult nép kacagta haragjukat s régi békőiből fegyvert kovácsolt új jogának, friss szabadságának védelmére. Hat persze, hogy forradalom volt ez; miért áttalnok kimondani? Ezer tavasz hirdette a magyar nemzetnek ezt a forradalmat, a serkenet forradalmát a szibbadás ellen, az élet forradalmát az enyészet ellen. S ezer év múltán valahára megértette ez a nép a nagy tanítást: hogy a forradalom a népek tavasza, miként a tavasz a természet forradalma.

Mikor a könyvnyomtató gépnek eszébe jutott, hogy a s-ból készült, mikor a betűnek eszébe jutott, hogy ólom az anyaga: akkor született meg a magyar szabadság. A sajtógép vasa széthasította a szolgaság vaslánczát; s a betűk ólma megállította röptükben a zsarnokság fegyveréből kilőtt ólomgolyókat. A szabaddá

lett gondolat valósággá váltott minden kigondolható szabadságot. Hatalommá enyhítette az erőszakot, joggá a törvényt s a durva szigorú méltóságos tekintélyt. Az urak és jobbágyok nemzetéből így lett polgárnemzet a magyar. Polgárnemzeté, amelyben az előjog meghódolt a jognak s a régi alázat azzá emelkedett, amivé a régi dölly szelidült: büszkeséggé. A szabaddá lett ige csinálta meg ezt a nagy, ezt a dicső forradalmat. Jöhetett aztán a passzió véres útja, amely itt is egy Golgothára vezetett. Az ige szétrepesztette sziklasírját és glóriásan feltámadott. Oh szent tavasz, a szabadságnak, melyet hiába feszítettek keresztre, te voltál karácsonya.

Fonjatok örökzöld koszorút a nagy tavasz emlékének s a kegyelet állította oltárt hínstétek teli illatos virággal. És forduljatok tiszta szívvel ez oltár elé, mert az istenségnek, akit magasztal, szabadság a neve. Boruljatok le az ő tündöklő dicsősége előtt, a hazafiság zsolozsmáiban magasztaljátok az ő hatalmát s mutassátok be neki lelketek áhitatát áldozatul. Lám, a természet is mintha istentiszteletet tartana az ő ünneplésére: az égnek kék domja a templom, a nap az oltárláng benne, s minden tömjénnél illatosabb szál főfelé a hasadó bimbók fűszeres lehellete. A kikelet minden pompája a szabadság világra jöttét ünnepli: ünnepeljétek ti is vele. Száműzettek szívekből a hétköznap sivár gondját, teljétek be halás kegyelettel, boldog emlékezéssel e napon. Zarándokoljatok el gondolatban oda, ahol ötven esztendővel ezelőtt a szabadság bölcsője ringott, s áldjátok meg e helynek minden porszemét. S mikor körülötök libben a kikelet fuvallata, figyeljétek a halk sutogásra: a nagy idők bajnokainak szelleme szól benne tihozzátok. Ime, a szözata:

„Vértanúk voltunk, életünket áldoztuk a szabadságért. Becsüljétek meg azt, amiért meghaltunk, ki könnyű halállal a harezmezőn, ki nehézzel a vérpadon. Drágán szereztük a szabadságot, amelyet reátok hagyunk: ne pocsekoljátok el. Álmodtunk szabad unokákról: ne vállaljátok önkényes szolgaságot. Küzdelmünket az a vágy lelkesítette, hogy ti majd halás kézzel ápoljátok sirhantunkat: de ha elfordultok ideáljainktól, ettől a gyalázattól elborzadunk még haló porunkban is. Legyetek olyan tiszták, mint a mi eszménk volt, olyan lelkesek, mint a mi akaratunk, olyan büszkék, mint a mi bátorságunk. Amit a mi szent tébolyunk számotokra kivívott, azt őrizze feltétkeny gondoddal a ti szent józan-ságotok. Gondoljátok apáitokra: s szeressétek a szabadságot. Amit mi önzetlenül küzdöttünk ki, azt ápoljátok ti ön-

zéből: a szabadságot. Az egyetlen érdek ez, amit hajhasznatok szabad. S ha ennél egyéb hasznót lestek, rátok szakad egy veszes karhozat. A szabadság a kincsek kincse: ne adjátok tehát oda aranyért; mert király a szabad koldus a gazdag rabszolgához képest. A szabadság a hatalom forrása: ne adjátok tehát cserébe hatalmi látszatot; mert erő helyett, mely bennetek lakik, erőszakot kaptok, mely fölöttetek áll és ellenetek fordul. Becsüljétek meg amit örömost ontott vértünk áram szerezőnk, mert a szabadság a népek becsülete.”

Igy szól a szellemek szözata a bilincsoldó tavaszunk ünnepe. Ki merné megtagadni apát? A vértanúk siri álmat ki merné megbolygatni? Van-e gyáva, aki eldobná magától a szent hagyatékot? Van-e vakmerő, aki a nagyszerű örökség megeseonkítására vállalkozna? Ünnepre hív a kikelet ragyogása. Hűséges kegyelettel szívünkben jerünk köszönteni a szabadság malasztját. Lelkünkben áhitat, szemünkben örömköny: így lépünk mindnyájan az emlékezes oltára elé. És egyesüljön minden érzésünk, minden fohásunk egy fogadalomban: hogy megőrizzük seplőtlenül és csorbítatlanul a kincsek kincsét, a hatalom forrását, a nemzet becsületét, — a szabadságot! Bn.

A vizaknai magyarság és az 1901-ik évi népszámlálás.

Berczes kis hazánknak Kolozsvár, Brassó, Nagy-Szeben és több más városokban, a magyar elemet véve, a jelen évi népszámlálás kedvező resultatunot tüntetett fel. Azonban hazafiai fájdalmas érzettel kellett nekünk vizaknai magyaroknak a számláló-ívek összegezéséből olvasnunk, hogy nálunk a magyar elem fogyott!

Vizakna lakossága 29 ideiglenesen tartózkodóval: 3914 főnyi. Ezen összegből: magyar 1212 (apadás 33); német 44 (apadás 15); román 2627 (szaporodás 161); egyéb 2. Pedig nem így volt ez 200 évvel ezelőtt! De későbbi időben is!... Amint ezt következő hiteles adatok igazolják:

I. Családszám szerint:

1. 1685-ben volt	156 magyar,	152 román család.
2. 1782-ben	400	400
3. 1804-ben	300	461
4. 1849-ben	261	591

II. Lélekszám szerint:

1826-ban	1165 magyar,	— román.
1850-ben	1148	—

TÁRCZA.

Március tizenötödike.

A rügybontó és a dalra keltő
Szép március minden évben eljő;
Vele együtt e várva várt nagy nap,
Melynél nagyobb nincsen a magyarnak.
Csodás idők megszentelt ihlete,
Szabadságunk varázs kikelete!

Gyorsan pereg az idő orsója,
Évek tűnnek egymásután sorba;
Századoknak megszakad fonala,
De e napnak meg nem szűnik dala.
Szellős róna, erdős bércz kebele
E nagy napnak dalával van tele!

Zsongva zsong az érzelmek tengerén,
Mint a habok nagy Duna tükörén...
Bármerre jársz földjén e hazának,
E nagy napnak szent igéi szállnak,
Membüvölve a szívet, a lelket,
Hogy éltesse a magyar nemzetet!

Mint Mózesnek egykor Horeb hegyén
Lángra gyulladt egy csodás égi fény,
Intó jele nemzete üdvének,
Mit epedve vártak ifjak, vénék:

Ugy lobbant fel s maradt mint örökség
A szabadság ránk s az egyenlőség.

E szent eszmék tüzoszlopa lángol
Édes hazánk dicső multján által;
S mint szövétnék itt lebeg körülötök,
Akkor ide ünnepelni gyűltünk.
Ünnepelni halás kegyelettel,
Igaz szívvel, honfi-érzelmekekkel.

Márciusnak örök fényű napja!
Egy szebb jövő legelső hajnala,
Melyben a gondolat szárnyat öltött,
Hogy röptében ne szántsa a rögöt,
Hanem szálljon szabadon repülve,
Légy általunk, oh légy üdvözölve!!

Rianásod a jégmezők felett
Oh mennyi szép hírvirágot termett;
Koszoruba össze mennyit fűztek
Kik, oh nagy nap! eszméidért küldtek?!...
De nem fénylik égen annyi csillag,
A hányan e napért éltek, haltak!

Mert fergeteg zudult a tavaszra,
Mit a nemzet hó vágya fakasztta;
És az orkán mindent eltemetett,
Drága hazánk egy nagy temető lett;
Bus temető, melyben, mint az árnyak,
A honfiak bujdokolva jártak

Idegen lett a magyar honába,
Felforgatva nemzete oltára.
A szabadság és az egyenlőség
Szép fájának lombját mind letépték;
A törzsön is sűrű fejszecsapás
Hirdette, hogy itt a végpusztulás!

Oh már minden koczkára volt téve,
Hívó szívek utolsó reménye;
De im oszladozik a gyászfelhő
S a béke angyala tűnik elő.
És merre jár, megszűnik a vihar
És újra él! éi tovább a magyar!!

Szép szívárvány ível át a hont,
Felettünk a búfelhő kizajlott;
A vér és könyv áztatta bús teren
Aranykalász, selyem fűszál terem;
Pacsirta szól rónák, hegyek felett.
Hirdetve, hogy „egy jobb kor” megjelent.

Hogy a szabadság és egyenlőség
Szent oltárán a tűz lobogva ég;
Tiszta fénye nem alszik el soha,
Legyen sorsunk boldog vagy mostoha;
S imádságunk mindig száll felétek,
Kik e nagy nap csodát művelétek.

Ferenéz Samu.

1857-ben	1250 magyar,	2536 román.
1869-ben	1350	" — "
1877-ben	1230	" — "
1890-ben	1249	" — "

Mint vármegyei lapunk a „Közérdek” 18-ik számában feleltette: „Vizakna város magyarságának és magyar felekezeteinek apadása a szomszéd Nagy-Szeben város magyarságának szaporodására vezethető vissza, hol a nagyobb részét iparúzó magyarság munkakeresés végett tartózkodik. A távollevők száma 519-et tesz ki.”

Ha ez úgy volna egészen, — meg lennénk némileg nyugodva; hisz N-Szeben magyarosodása haladna elő ez által. De, fájdalom, Románia az, ahova a kiköltözökös jobbra történik. Csak akiknek nevét én is tudom, — azoknak száma az ötvenet felülhaladja!

Igen szomorú eset ez egy ősi kis magyar város jövője felett aggódó honfi-lélekre nézve! . . . Vajjon mi az oka Vizaknán a magyarság apadása és kiköltözésének?

Részint önmaga a magyarság; részint pedig egy időtől fogva annak szomorú körülményei. Régentén itt az iparosok ügye fel volt karolva, tehát az ipartársulatokban pezsgő élet volt. Most minden pang. Nincs itt ma senki, ki az iparosok ügyét, úgy, ahogy kellene, felkarolja, — egyes iparágak fejlesztését, felvirágzását pártolása, tanácsa, közvetítése által előmozdítja, — az iparosokat összehozza, nekik irányt mutasson és közéletet leheljen. Egészen elhagyatva és hanyagolva vannak!

A kolozsvári lelkes iparos-mozgalmakat Vizaknán is olvasták; — de csak olvasták. Még amit a körülmények szerint életbe lehetne léptetni, — életbe azt sem léptetik. Pedig sok van, amit itt is életbe lehetne léptetni!

Ott van az agyagiparnál a kályha- és más egyéb készítés, ami exporttal járó is volna. Ott van a textil-, fa- és bőr- és szalma-, nád- és gyékényfonás, — sajt- és turó-készítés, seprűkötés (seprű-rutából, mely itt buján megterem). Vajjon nem lehetne-e szódagyárt is létrehozni mint konyhasós helyen!? . . . Vajjon polgári nőink részére nem lehetne-e gazdasszonyi, szakácsnői gyakorlati tanfolyamot is életbe léptetni!? . . . Hisz egy jó gazdasszony és szakácsné fizetése havonként 10—12 frt. De vajjon a háztartásnál is nem venné-e az illető nő ennek kimondhatatlan nagy hasznát!?

A népet munkára kell vezetni, nevelni és szoktatni! . . . Munkás népre van szükség! . . .

A zala-szent-gróthi védegyesület alakulásakor Deák Ferencz azt mondta: „Igen rosszul veledkednek, ki azt hiszi, hogy csak harcok zivatara sodorhat el egy nemzetet; — van még egy más, lassabb, de disztelen és aljas halál: a közszegényülés vagy nemzeti sorvadás.”

Mi idézi ezt elő Vizaknán!? A nép körébe bevitt urhatnamsági szellem, — állásán és anyagi tehetségén felüli fényezés, a nagy lakodalmak, keresztelések, névnapok, bálozások s azokon való telhetetlen eszem-iszomok, czukrászi készítmények, melyek nem polgári gyomorba valók, s amelyekkel az elszegényedés karöltve jár.

Jöjjenek össze a vezérferfiak, társadalmi tényezők, tanácskozzanak a néppel mindezek kiirtásán, — a módosítás s megélhető újabb meg újabb módzatai és eszközei behozásán, az iparok fejlesztésén és felvirágzásán. Legyen a vármegyei hatóság is figyelemmel ősi kis városunkra s annak életére. Főispáni vizsgálatok alkalmával az is kérdeztessék meg az illetőktől, hogy a

város anyagi felvirágztatása s a nemzeti ügy előmozdítása tekintetében mit tettek?

Némely egyén azt hozza fel, hogy mindenhez sok pénz kell! . . . Pénz van és lesz! A regále-váltás adott elég pénzt, amelynek kamata rendelkezésünk alatt van. Aztán Vizakna 1400 hold erdejéből 100.800/1890 számú miniszteri engedély alapján f. év márczius 23-án 301 kat. holdon levő 100—140 éves 27.809 köbméterre becsült tölgy épületfa és 17.500 köbméterre becsült tölgy tűzifa elárvereztetik. Ebből 200.000 korona körül foly be pénz, miből a városnak 26.000 forintnyi adóssága lefizetése után marad még oly nagy összeg, amiből humanus intézményeket is lehet létrehozni, u. m. szegény- és kórházat, s oly befektetéseket, oly dolgokat is lehet eszközölni, ami Vizakna város felvirágzását, a magyar elemnek is megerősítését előmozdítja, — s a magyarság folytonos apadásának és kiköltözésének is gátat vet!!!

Szentkatolnai Bakk Endre.

A Sicilia sorsáról.

Városunk közönsége szép számú részvénytulajdonos járult a Málnáson öt évvel ezelőtt alakult „Természetes szénsavat sűrítő gyár Rt.” alapításához. Nagyon természetes ennél fogva, hogy közönségünk a legelőkelőbb érdeklődéssel kísérte a gyár sorsát. Oly tekintélyes nevek jártak elő ezen érdeklődésben s oly várakozást sikerült az emberekben a gyár jövője iránt ébreszteni, hogy — bár öt évi létele alatt még osztalékot nem fizethetett — igazi lelkesedéssel néztük az új székelyföldi vállalat boldogulását.

Utóbbi időben azonban a lelkesedés csökkenni kezdett s meglehetősen aggodalomnak engedett helyet. Ilyenkor aztán az aggodalom annál nagyobb szokott lenni, minél vérmesebb volt a reménykedés. Magyar ember természete hajlandó a végletekre. Azt hittük tehát, hogy szolgáltatást teszünk közönségünknek, ha most, mikor a társulatok beszámolnak a múlt évben elért eredményekről, közvetlenül szerezett információ alapján röviden tájékozzuk közönségünket a gyár életében a múlt évben fölmerült nevezetesebb, mondjuk kedvezőtlen eseményekről.

Az 1900. év elején, már egy fél évig tartott küzdelem az üzleti téren, arra a tapasztalatra juttatta az igazgatóságot, hogy a vas-palaczkoknak 3000 darabra történt kiegészítése daczára (hitelbe) sem adhatnak el évente többet 10,000 palaczknál (100,000 kgr.), és a már elkezeredetté váltott verseny miatt nem érhetnek el többet 20,000 kor. évi bevételnél; hosszas alkudozás után belétek tehát április 1-én az Osztrák és Magyar Szénsav-Ipar Társaság kötelékébe oly feltétellel, hogy a Monarchia szükségletének 10%-át a Sicilia szolgáltatassa és a br. Apor-féle gyár szüneteléséért fizesse évente 16,000 koronát.

Az akkor fennállott üzleti viszonyok és árak 50,000 koronányi összes bevételt helyeztek kilátásba Románia nélkül, amely szabad versenyzésnek volt fentartva, s így remélhető volt, hogy üzleti eredményül 10% tisztá nyereséjéig megmutatkozik. Ámde egy elemi csapás (vis-majör) közbejvetelére és újabb szénsav-gyárak létesülése a múlt év folyamán annyira megzavarták az igazgatóság számításait, hogy összes bevételük alig haladják meg a 35,000 koronát.

Mindezekről részletesebben az e hó végén tartandó közgyűlésnek fog az igazgatóság beszámolni. Itt csak annyit említenek meg, hogy Bukarestben 1. s Morvaországban Olmütz közelében 2 gyár létesült, ugyan- csak itt a harmadik e hóban fog üzembe lépni, mindegyik több mint egy millió korona befektetéssel, s hozzá az Olmütz melletti természetes szénsavat gyártók, éppen úgy, mint a Sicilia, talán ennek a példáján felbuzdulva. Ezen körülmények Romániába a kivített majdnem lehetlenné tették egyfelől, s az arakat annyira leszorították másfelől, hogy a társaságba állott 4 osztrák gyár csak veszteséggel adhatta el áruját, amiért aztán a magyar gyárak nyereségén kárpótolták magukat. Így következett aztán be az, hogy a remélt 10 kg.-kenti 4 koronás ár helyett csak 2 kor. 50 fill. árt értünk el átlagban.

Ez a csalódás az 5 magyar gyárt arra készítette, hogy az Osztrák és Magyar Szénsav-Ipar Társ. felbomlására nézve legerélyesebben actiot indítson, s a magyar gyárak külön egyesüljenek „Magyar Szénsav-Ipar Társaság”-gá, ami sikerült is úgy annyira, hogy most márcz. 1-től kezdve a közös társaság felszámol és azonnal, azaz már márcz. elsejével életbe lép a magyar társaság. A mi gyárunk ebben szolgáltatni fogja az innen és Budapestről bel- és külföldön eladható összes szénsav mennyiségnek 20%-át. Ezen kívül Romániában a saját számláinkra bármennyit eladhatunk. Az Apor-féle bérlet ára pedig most 1 évre 10,000 kor.

Elemi csapásunk az volt, hogy a szénsav-gázt nyújtó nyílásba — nem tudni hogyan és miként — egy idegen penetrás szagu gáz tört magának utat a múlt év elején, amelynek eltávolítása s a gyártmányunk kifogástalan minőségben való előállításához szükségelt eszközök beszerzéséhez mintegy 3 hónap kellett. Ezen idő alatt, és éppen akkor, mikor a szénsav-keletőség legnagyobb — nyáron — a reánk eső quotát a budapesti gyárakkal kellett előállítatnunk, s a nekünk érte járt árak felet az előállító gyárnak átengednünk. Tehát ez is egyik oka annak, hogy évi bevételünk megcsappant.

Ma és az ősz óta tul van a gyár teljesen az ebből származott kelemetlenségeken. Gyártmánya most egészen kifogástalan. Várhatjuk, hogy egy ennel, mint az új társulásnál fogva a jelen évi zárlat kielégítőbb nyeresémet fog feltüntetni. A múlt évi zárszámadásokkal már készen vannak, miután a most felszámoló társasággal való leszámolás befejeződött. Előre is jelezhetjük, hogy veszteség nem lesz, de nyereség sem lesz sok. Ennél fogva a részvények értékét sem tekinthetjük nagyon aláhányatlottnak. Komor idők járnak a vállalat felett, s a kezdetben elért nagy reményeket sohasem fogja valóra váltani, de annyi bizalommal mégis lehetünk iránta, hogy lételeté immünens veszedelem nem fenyegeti.

Vegyes hírek.

— Lapunk t. olvasóit tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket, valamint a hátralékokat a kiadóhivatalhoz sürgősen beküldeni sziveskedjenek.

— Márczius 15. Polgártársak! Ismét itt van a magyar nemzeti ébredés örök emlékeztető nagy napjának évfordulója márczius 15-dike. Hazafias lelkesedéssel szenteljétek meg e napot! Diszitétek fel

Első szerelmem.

Irtta és a márczius 2-iki diákestélyen felolvasta: **Versényi György.**

Szintugy röstellem megvallani, hogy ezelőtt harminczhét évvel történt. A tisztelt közönség nem nézné ki belőlem, hogy harminczhét év előtt már éltem. Fájdalom, nemcsak éltem, hanem már a hic-haec-hoc-ot veretek belém szegény tanítóm példás türelemmel, de példátlan eredménytelenséggel. Pedig különben fogékony lelke volt, csakugy lobogott bennem a buzgóság. Hanem a száraz, hivatalos tantárgyakat nem szerettem. A magam választotta tanulmányokért eszenkedtem. Így például rendkívül szívós kitartással tanultam magánúton a cigarettázást. Pedig ehhez önfeláldozó bátorság kellett. Hiszen ha a tanítóm megtudja! . . . Aztán minden szivarka elszívása után pokoli kinokat szenvedtem. A lélek erős volt, de a test gyarlandó. Különös bámulatom tárgya volt két diák. Az egyik gyönyörű szép füstkarikákat tudott bocsátani. Aztán lenyelte a füstöt, vizet ivott rá s úgy fújta ki. A másik kabátja zsebében tartotta a dohányt, felkézzelel, balkézzelel belényult s úgy sodrota meg a cigarettáját. Volt egy más diák. Nagy hajának egy fürtje le-lecsusszant az orra hegyére. Nem simította fel a kezével, hanem dőlözegen hátra vágta a fejét, hogy az irigyelt fürt visszavágódott a feje bub-jára. De szerettem volna megtanulni! Bizony nem rajtam mult. Sem engedelmes fürtöm, sem nyakszegő tehetségem nem volt hozzá. Egész életem átka: nem hajlott sohasem a nyakam, sem a derekam. Mikor a nagy diákok legációba készültek, körmöltek, magolták

a praedicatorokat. Én is le-lekaptam egyet s bevágtam. Különösen tetszett az a szépséges szép beszéd, amely így kezdődött: Amikor a nap a horizonton . . . Ilyen tanulmányaim közepette zavarta fel a kisváros csendjét, békéjét egy váratlan esemény. Színészek érkeztek, a Nyíry György társulata. Oh a színészet! Most is reszket a lelkem, ha rá gondolok. Mindig azt hiszem: ha-hogy színész lehettem volna, ott tán csak mégis vált volna belőlem valami. Milyen élvezet volt! A tragikus bömbölt, mint egy leopárd. Nem tudom ugyan, hogyan bömbölt a leopárd, de azt hiszem, az is szépen bömbölt. Hogy sipogott a naiva. Hogy röhögött a komikus! Órákra elkísértem a színészeket. Lestem, vártam, hogy halljam, miről beszélnek. Soha sem felejttem el az első szót, mit színész ajkáról a festetlen világban hallottam. Hármán mentek előttem. A sarkukban jártam, hogy el ne szalasszam szavukat. De az istenadták folyást csak fűlyöltek. Am egyszerre a hős szerelmes megszólalt: Elszakadt a topónom! Soha sem hallottam még ezt a szót: topán. Mások mindig így ejtették: topánka. Mely hatással volt rám e szó. Ez az ember aztán derek ember! Jól neveli a cipőjét. Nem kényezteti: topánka! Hanem férfiasan, röviden azt mondja: topán!

Hanem mi tőrés-tagadás, jelesek valának ók mindannyian, de azért az ideál, a közös ideál mégis csak Sepsiné volt.

A kollégiumban mindig volt valami felkapott, divatos szokás. Egyszer az, hogy mindenre azt mondták: olyan nincs! Hetekig, hónapokig, naponta százszor meg százszor

minden szögletből, a kurián, kertben, utcán, mezőn, szobában s az osztályban hangzott: olyan nincs! Maskor e helyett az járta: drága a tojás. Vagy: dake nám bány! Most az a járvány tört ki, hogy az egész diákság szerelmes lett Sepsinébe. Pedig ekkor ezeren felül volt a tanulók száma az enyedi kollégiumban. Nagy korhantó, bajszos, szakállas theologusok s ugri-füles kölykek egyforma hévvel lánogtak a szép színésznőért. A Medve (ez volt az ő diák-neve) olykor egy tábla cipót bevágott szerelmi sovárgásában. A Prikulics bombardonjába futta belé epekedését, oly veszekedett, hogy a Jancsó professor disznai ideges rőfögésben törtek ki. A német zenetanár pedig felugrott kávéja mellől s hajdon fővel rohant az utcán végig, be a kollégiumba, fel a Prikulicsék szobájába, magasra tartott kiflivel kezében, hogy agyonverje vele.

Természetesen kalákába én is szerelmes lettem. Hanem nekem már akkor is praktikus eszemjárása volt. Nem nyögtem, nem sohajtoztam. Elhatároztam, hogy udvarolni fogok, meglátogatom a szép asszonyt.

Napokig eladogattam a fél cipőmat, hogy illőképpen adjusztálhassam magamat. Vettem szegfüolajat s amennyire hajamtól felt, szép simára lelapítottam, háránt homlokomra huzva. Egy tanítómól láttam ezt a frizurát. Ezt tanultam tőle két év alatt. Kerítettem egy tulipiros nyakkendőt, megkötöttem hunkötéssel, hogy aztán alig bírtam később kibogozni. Egy vincezi fiúnak lánczon csüggő kaczra volt. Azt elkölesönöztem óránk. Megindultam. Sokszor dobogott életemben a szívem, de

házaikat nemzeti zászlókkal, gyűltek felül 2 órára a városház előtti térre, a honnan a kollégium dísztermébe vonulunk ünnepeztünk. Jertek sokan, mindnyájan, — minden igaz hazafi ott lesz! Kelt Nagy-Enyeden, 1901. márczius 15. Az Állandó Ünnepegy-rendező Bizottság.

A Bethlen-kollégiumi ifjuság márczius 15-iki ünnepe délelőtt 10 órakor az intézet dísztermében. 1. XC. zsoltárt éneklé az ifjuság. 2. Imát mond Sándor Lajos IV. kép. o. t. 3. A Himnusz éneklé az ifjuság. 4. Ünnepi beszédet mond Szász Domokos VII. o. t. 5. A Kossuth-dalt éneklé a gimn. vegyes dalkar. 6. Petőfi az unióról. I. „Erdélyben.” II. „Két ország ölekezése.” Szavalja Varga Domokos VIII. o. t. 7. Székely harczdial. Éneklé a képezdei dalkar. 8. Az ifjusági zenekar indulója. — Delután 4 órakor az 1704-iki vésznapi évfordulója a sétatéri diakemléknél. 1. „Tavaszmúlt...” Éneklé a képezdei dalkar. 2. Alkalmi beszédet mond Demeter Béla VIII. o. t. 3. Szózat, Éneklé a gimn. vegyes dalkar.

— **Választási mozgalom.** Dr. Werner Gyulát, a m. igeni vál. kerület ekes szavú és fényes tollu képviselőjét, váratlanul kellemes meglepetésben részesítették Borbándon a helybeli és vajasdi választói, közel százan. Bizalmat szavaztak neki a derék, értelmes földművesek és iparosok; kijelentették, hogy jövőre is melléje sorakoznak s felkérték, hogy tiszteletteljes bizalmukat jelezze Szell Kálmán miniszterelnök előtt. Wernert mélyen meghatotta a választók e spontán elhatározása és gyöngéd figyelme, közölte Szell miniszterelnökkel választói üdvözlését s válaszolva választóinak, személyesen megköszönte a bizalmat s elfogadta a jelölést s a miniszterelnök megbízásából köszönetét fejezte ki a Szell Kálmán személye és politikája iránt jelzett ragaszkodásért. Amint e választó-kerület több mérvadó választójától értesültünk, dr. Wernert választói bizalma jövőre is lelkesedéssel fogja a parlamentbe juttatni, melynek ő egyik kiváló ereje és dísz.

— **Halálozás.** Málík József polg. leányiskolai igazgató, a „Székely Nemzet” című lap felelős szerkesztője, mint őszinte résztvevő értesültünk, hétfőn Sepsí-Szent-Györgyön meghalt. Málík József egyike volt a székely érdekek legkiválóbb harcosainak nemcsak tollal, hanem közéleti tevékenységével is. Az általa 20 éven át szerkesztett „Székely Nemzet” a legjobb vidéki lapok közé tartozik. Nemcsak írói, hanem közéleti szereplése is fényes betűkkel lesz feljegyezve Sepsí-Szent-György város történetében.

— **Vizaknán** a történelmi szempontból nevezetes Veress Ferencné fele ősi nemes kuriális telek, mely hajdan a privilegialis Geréb ház csűrös kertje volt, a közvetlen vele kapcsolatban levő 30 hold földdel febr. 28-án elárvereztetett s a Kymayer fele örökösök kezére jutott 10,500 forintot. Hallomás szerint a vármegyénkben ismeretes derek jó gazda és hazafi Koréh Ferencz mundryai gazdatiszt szándékozik tőlük azt átvenni; az ő mundryai birtokát pedig az unitárius status venné meg. — Ha ez megtörténne, ezt a vizaknaiak örvendetesen vennék tudomásul! . . .

— **Kereskedő-ifjusági bál.** A nagyenyedi kereskedő-ifjuság f. hó 9-én a létesítendő ifjusági kör alapja javára sikerült bált rendezett a régi városházának fénnyel és izléssel földszített nagytermében. A megjelent közönség fesztelen jó kedélyvel mulatott az es-

mint most, ugy soha sem. Kopogtattam. Szabad! szolt belulrol egy ismert edes noi hang. Beleptem. Ugy alltam ott mint . . . Nem tudom, hogy allottam, de nagyon furcsin allhattam. O ram nez: „Kit keresel, kis fiam?” Mintha egy kartus hideg vizzel zuhintottak volna nyakom! Arra el voltam készulve, hogy ram rivall: Uram mino meresség!? Felelni is tudtam volna ra. A Máté Bercezi noteséből loppal szép frázisokat irtam ki s vágtam be. De arról nem is álmodtam, hogy azzal fogad: „Kit keresel kis fiam?” Szörnyű nagy zavaromban azt mondtam Instálom, nem itt lakik Kárbunkulus ur? Ez a Kárbunkulus tudniillik egy megcsókott, felbemaradt kis emberke, akarám mondani: óráslégény volt. A szép asszony jóízűen nevetett „Ki küldött ide?” Erre sem voltam elkészulve. Nagy kinomban nem jutott más név eszembe a primáriusoméál. Azt mondtam hogy Beczei Farkas ur. Most is vádol a lelkiismeret, hogy ezt a tisztas papi férfit ilyen méltatlanul belekevertem. Vessen követ ram, aki az én szorult helyzetemben másképp cselekedett volna. Oh a lurkók! Bolondot csinálni szegény gyermekből!

S most jött a másik kartus hideg víz! Megfogott, az ölebe vett, magához szoritott! Te kis prücsök, te!! Fehér kezével felre simította szegfűolajos fürteimet, homlokom csókolt s egy nagy darab árpacukrot dugott a számba.

Soha életemben ilyen keserű cukrot nem szopogattam.

tély folyamán; előmozdítja az általános jó és vig kedélyhangulatot a nagy számmal megjelent ifjuság, ugy nem különben a rendezőség fáradozatlan törekvése is, hogy a közönség elismerését kiérdemeljek, amit az elért erkölcsi siker bizonyít is; — az elért anyagi siker is elismerésre méltó amennyiben az estély összes bevétele — hozzá számítva a szép számu felülfizetéseket is, amit lapunk legközelebbi számában fog a rendezőség közzétetni — meghaladja a 450 koronát. Elismeréssel kell megemlítenünk a vendéglőt, Szent Boldizsárt, ki ez estélyen is a közönség meglegedésére legnagyobb figyelmével szolgálta ki vendégeit, ugy nemkülönben Gyuricza zenekaráról sem feledkezhetünk meg, amely ez estélyen is jól viselte magát. A kedélyes multság reggel 4 órakor ért véget.

— **Marosujvárról** „Tövis” aláírással hosszabb nyilatkozatot kaptunk, válaszul dr. Nagy Sámuel ügyvédnek nyílt térben közölt soraira. Ezen nyilatkozat írója megerősíti a bátról irt tudósításának igazságát; nyilatkozatát azonban — mivel éppen lapunk zártakor érkezett — nem közölhetjük. Különben is sokkal jelentéktlenebb az ügy, mint hogy többszörösen és hosszabbban foglalkozhatnánk vele. Inkább arra kérjük a vitázó feleket, hogy közös munkával igyekezzenek városuk társadalmi életét szolgálni.

— **Hirdetmény.** Az országgyűlési képviselőválasztók névjegyzékének az 1902-ik évre kiigazítása véget fejező évi márczius hó 26-tól ápril hó 6-ig bezárólag terjedő időköz leven megállapítva, erről érdekeltek az 1874. évi 33 t. cz. 32.§-ára való figyelemztetéssel ezenel értesítettek. A Városi Tanácsot Nagy-Enyeden, 1901. márczius hó 10-én, dr. Varró polgármester.

— **E. K. E. rum.** A kitűnő hírnévnek örvendő budapesti Gottschlig Ágoston cs. és kir. udvari szállító czég engedélyt nyert az Erdélyi Kárpát-Egyesületől, hogy „E. K. E. rum” elnevezéssel új rumot hozzon forgalomba. Ez a rum főképpen a turisták részére készült a legfinomabb és a legegészségesebb terményekből. Kiválóságánál és páratlan jó zamatánál fogva azonban a családok is nagy mértékben használják és előbb-utóbb minden háztartásban nélkülözhetlen ital lesz az izléses külső kiállításával is feltűnő „E. K. E. rum”. Az E. K. E. rum gyártásánál a czég csakis azokat a terményeket szerzi be külföldről, melyek nálunk nem kaphatók. Az E. K. E. rum tehát első sorban magyar gyártmány. A gyárban magyar munkások dolgoznak és a felszerelés is mind magyar iparos munkája. Aki tehát az „E. K. E. rum”-ot használja, egyrészt kitűnő és egészséges italt kap, másrészt támogatja azt a hazafias mozgalmat, mely a magyar ipart óhajtja erősse és életképessé tenni. Természetesen a Gottschlig A. czég az E. K. E. hazafias és jótékony céljait is előmozdítja, midőn a jövedelemből 5%-ot juttat az Erdélyi Kárpát-Egyesületnek.

— **Czipész-tanfolyam.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a czipész iparosok figyelmébe ajánlja, hogy Selmezbányán f. évi ápril 5-én egy óra terjedő czipész-mesteri tanfolyam nyílik meg. A tanfolyamon mesterek és segédek vehetnek részt s a tantárgyak felölelik a czipészipar szabzerű birásához szükséges minden ismereteket (mértékvetel szabás, anyag- és lábisme stb) Az iskola célja a czipész-mesterek és segédek szakismereteinek bővítése, kezűgyességének és izlésének fejlesztése, hogy a tudás fegyverével védekezhessenek a gyárak nyomán járó veszedelmek ellen és a siker biztos kilátásával versenyezzenek a fejlettebb iparral bíró külföldi szaktársakkal. A tanfolyam vezetője Latzina Ármín okleveles szabász ki több osztrák és német szakiskolát végzett. A tanfolyam hallgatása nappali tanítás mellett 40 kor. tandíj és 30 kor. ellátási költségbe kerül. Jelentkezéseket elfogad s az érdeklődőknek bővebb felvilágosítást ad a kamara irodája. Veisz József elnök. Gámán Zsigmond titkár.

— **Mohammed.** Akármilyen mystikus is a Mohammed keleti vallása, sokat tud róla a közönség. A költők és beszélyírók szívesen és gyakran fordulnak a szines kelet felé, a hol születik a nap, a hol az arany tompál virága nyílik, s harmatkönnyes fűvön, holdvilágos fehér éjszakákon gondolatfinom fátyolban tánczot járnak a szép barnanők; fehér méneu, gyöngyházás, vékony, művészi díszszel ékes csövű puskával tigrisre vadásznak a tarka selyemruhás, turbános férfiak. A vallásuk is csupa költészet. A szurákban a végtelenség dallama zeng. Nem azé a titokzatos végtelen, amely érthetetlen s melyet theologusok magyaráznak, hanem a szelid, költői határtalanság, mely aranyszínben ragyog, mint a puszta, ha végig suhan rajta a napsugár s a távolban ezüstös zöldbe olvad, sejtetve, de el nem árulva, ami tul van. Szuráik ezt zöngik oly fűszeggel, mint akár a Szent Gergely-fele énekek az Ur dicséretét. Ime a 82-ik szurának kezdő sorai:

Ha az ég majd kettéhasad,
Ha a csillagok széthullanak,
S egymásra szakadnak a tengerek,
S kifordulnak a sírhelyek:

Akkor tudja meg a lélek,
Hogy mit kezdett és mit végzett!

s a befejezése:

Csak Isten tudja, mi az ítéletnap!
Egy nap, melyen más lelken nem segít a lélek.
Csak Istennél lesz az ítélet!

Erről az érdekes és költői vallásról s alapítójának életéről szól a Nagy Képes Világtörténet IV. kötetének egy része. Az első rész a népvándorlás korát tárgyalja Borovszky Samu akadémiai tag tollából, a második rész az izlamot az omájjád binasztia bukásáig. Ezt a részt az európai híru orientalista, az izlamnak ez idő szerint elsőrangú buvára, dr. Goldziher Ignác akadémikus és egyetemi tanár irta, a kit az Izlam készülőben levő nagy lexiconának főszerkesztőjeül kért fel a nemzetközi szerkesztőbizottság. Most a jeles tudós a hazai irodalmat gazdagítja nagybecsű új cikkével.

Az egész nagy vállalat 12 kötetre terjed s Marczali Henrik jeles történetíró, akadémikus és egyetemi tanár szerkesztésében a legkiválóbb erők közreműködésével jelenik meg. Egy kötet ára díszkötésben 16 kor. Kapható részletfizetésre és fűzetenként is (egy fűzet 60 fill.) a kiadó Révai Testvérek Irod. Int. Részv.-Társ. könyvkereskedésében (Budapest, VIII. Üllői-ut 18).

— **A „Magyar Erdész”-ből** a 2-ik szám épp oly gazdag tartalommal jelent meg, mint az előző szám. A magas színvonalon álló cikkek a következők: Egyesült erővel. A csomoros (fekete) nyárfáról. Az angol rendszerű sodronykötélpályák tökéletesítése. A községi köztetek, továbbá a kopár és vizmosásos területek befasításáról. Tárca: Egy teli éjszaka. Azonkívül érdekes közleményeket hoznak a Lapszemle, Vadászat és Különféle rovatok; valamennyi igen érdekesen tárgyalja az ide tartozó eseményeket. A lap igen csinosan van kiállítva s vaskos fűzetet képez, dacára, hogy előfizetési ára egész évre csak 10 korona. — Mutatványszámot szívesen küld a Magyar Erdész kiadóhivatala Ungvárt.

Közgazdaság.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Az utolsó napokban beállott enyhebb időjárás következtében a vetőmagvak kereslete igen élénknek vált. Vörös heremag különösen igen nagy mennyiségben vásároltatott gazdáink által. Külföldi jelentések szerint megbízható minőségű vetőmagban már most is csak igen szűk készletek vannak ott. Luczerna mag. Nagy érdeklődés mutatkozott francia eredetű áru után, mely különben már régi idők óta a legszebb és legtisztább magvak van joggal elismerve. Magyar mag ugyancsak igen keresett maradt továbbra is, minek következtében a készletek ebből már igen szűkekké válnak. Ott luczernamagból az utolsó időben igen nagy mennyiségek hoztak be, és amennyiben ezen eredetű mag gazdáink részéről eddig majdnem teljesen figyelmen kívül hagyatott, joggal feltehető, miszerint ezen olasz mag a magyar ár pótlásaként lesz majd felhasználva. Impregnált répa mag, különösen olajbogyó, oberudorfi és eckendorfi fajok, gazdák részéről igen nagy mennyiségben vásároltatott. Büköny és muhar iránt az érdeklődés továbbra is élénk. Baltaczim iránt a hangulat nyugodtabb.

Jegyzések 50 klgként Budapesten:

Vörös löhere elsőrendű öregszemű	68—70	kor.
Vörös löhere középminőségű	64—66	"
Vörös löhere gyengébb minőségű	55—62	"
Luczerna magyar elsőrendű	46—48	"
Luczerna magyar középminőségű	42—45	"
Luczerna francia	65—70	"
Luczerna olasz	50—55	"
Muhar	8—8 ¹ / ₂	"
Baltaczim	13—14 ¹ / ₂	"
Büköny	8 ¹ / ₂ —9 ¹ / ₂	"

Szerkesztői üzenetek.

Vizakna. Szívesen várjuk és köszönettel fogadjuk a kilátásba helyezett küldeményt.

Fiume. Küldeményét vettük; rövidesen sorra kerül. Üdvözlét régi ismerős részéről.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Hirdetmény.

A nagyenyedi 958. sz. tjkvben A + 2. rend 2214 hr. sz. alatt foglalt, a Rétes nevű dűllőben Barabás Károly és Brassai József tulajdonukat képező szőlőbirtokaik között fekvő, s $\frac{2}{3}$ részben rizling és som, $\frac{1}{3}$ részben különleges hazai szőlőfajával ellátott, teljesen termő állapotban levő szőlő ingatlan, 600 korona kikiáltási árban, folyó évi március hó 19-én szabad kézből nyilvános árverésen el fog adódni.

Árverezni szándékozók a kikiáltási árnak 10 % át bánatpénzül letenni tartoznak. 3395 2-3

Brády-féle
Mária-czelli
gyomorcsoppek

nagyszerűen hatnak, gyomorbajoknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfujság, savanyu felbőfűgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.**

Hathatós gyógyszernek bizonyult **fejfájásnál**, amennyiben ez a gyomortól származott, **gyomortulterhelésnél** étellekkel és italokkal, **giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.**

Említett bajoknál a **Brády-féle Mária-czelli gyomorcsoppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, amit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára hasznalati utasítással együtt 40 kr, nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király-utca 12. sz.

Bevásárlásnál határozottan Brády-féle „Mária-czelli gyomorcsoppek”-et kell kérni s szigorúan vigyázni kell a fenti védjegyre és aláírásra, valamint arra is, hogy a régi jó hírnévű **valódi** Brády-féle „Mária-czelli gyomorcsoppek” ára üvegenként 40 kr, dupla üveg-kben 70 kr, míg a nem valódi és csekély értékű utánzatokat olcsóbb árban, többnyire 35 kr-ért ajánlják.

18-24 3188

Sz. 6-1901.
tlkvi.

Árverési hirdetmény.

A balazsfalvi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rosenstein Dávid végrehajtatónak Kertész Juon végrehajtást szenvedő ellen 29 korona 20 fillér s jár. iránti végrehajtásos ügyében a csufudi 279. számú tjkvben foglalt A + 3. rend 275, 276 hr. számú ingatlanokra 320 korona, a 4. rend 285, 286 hr. sz. 160 korona, az 5. rend 1022, 1023, 1024 hr. számú ingatlan 94 kor., továbbá végrehajtást szenvedő Kertész Junnak a csufudi 425 számú tjkvben A + 2. r. 713 2 hr. számú ingatlanára 98 korona megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte, s hogy a feutebb megjelölt ingatlanok 1901. évi március hó 30-án d. e. 10 órákor Csufud községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kivonat hitelül: A kir. járásbírósg telekkönyvi kiadóhivatala.
Balazsfalván, 1901. január hó 10-én. 3396 1-1

Sz. 4184-1900.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagyenyedi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Geraszim Emil ügyvéd által képviselt Krisán Nikadin m.-kapudi lakos végrehajtatónak Bursán Szimion és Burzán Laureán paezalkai lakosok végrehajtást szenvedők ellen 140 korona tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében a paezalkai 98. sz. tjkvben A + 1-16 rend, 222, 223, 261, 262, 421, 422, 491 p, 635, 643, 670 a, 670 b, 821, 837, 881, 986, 987, 1144, 1146, 1214, 1328, 1395, 1396, 1868 hr. sz. ingatlanokból végrehajtást szenvedő Burzán Szimion és Burzán Laureán megjelölt fele jutalekra s a Burzán Nisztor javára bekebelezett haszonélvezetre, valamint az időközben a paezalkai 487. sz. tjkvben Domsz Tamaszia a Joszif nevére bekebelezett A + 1. rend 2023 hr. sz. ingatlanból a végrehajtást szenvedett megjelölt fele részére 1263 korona, összesen 1263 korona becserban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1901. évi április hó 2-ik napján d. e. 9 órákor Paezalka községében megartandó nyilvános árverésen a kikiáltási árban alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. n. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak az 1881. évi LXI. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságától.
Nagy-Enyeden, 1900. szeptember hó 26-án.

Dr. Ács Jenő,
kir. aljbíró.

3393 1-1

Sz. 3252 1900.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Jeney Elek ügyvéd által képviselt nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főtanoda végrehajtatónak Dr. Garda Kálmán helyi ügyvéd által gondnokolt időse Kiss Károly hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 20,000 kor. tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék területén a nagyenyedi 46. sz. tjkvben foglalt A + 8. rendszámú 3009, 3010, 3011 hr. számú ingatlanaira 812 koronában megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok az 1901. évi április hó 12-ik napján d. e. 9 órákor alóli telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megartandó nyilvános árverésen a kikiáltási árban alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságától.
Nagy-Enyedi, 1900. évi július hó 3-án.

Dr. Ács Jenő,
kir. aljbíró.

3400 1-1

UNGHVÁRY LÁSZLÓ
CZEGLED

UNGHVÁRY LÁSZLÓ 300 holdas
czegledi gyümölcsiskolája és szőlő-
telepének árjegyzéke megjelent,
mely 500 gyümölcsfaj leírását tár-
talmazza. Kémes cseméte eladatik
2 krtól 50 k-ig. Rendelhető min-
denféle vadász, nagymennyiségű
sima és gyökere szőlővessző. Kap-
ható sovány-készítésre alkalmas
akác, gloditschea maclura, ribizli
stb. Vizonteladók 20-30% en-
gedményt s 4-6 havi hitelt kap-
nak. Kertészeti eszközök és kintő
borok is adatnak el. Árjegyzék
bérmentve küldetik.

3393 1-1

Hirdetéseket felvesz és jutányosan számít lapunk kiadóhivatala.

A NAGYENYEDI
KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonnemű vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállításai tekintetében.

Készít: pecsétjegyeket, címkeket, postacsomagcímkeket, szignaturákat, kötőpapírokat, papirzacskókat stb. könyv- és nyomdai vagy dombornyomásban. Továbbá műveket, folyóiratokat, körleveleket, levélfejnymásokat, képes árjegyzékeket, mindennemű kereskedelmi nyomtatványokat úgy könyv-, mint nyomdai uton.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

Figyelemre méltó! Mindennemű papírart (cartonage), közönséges és hajlított dobozokat stb. gyógyszereszek, cukrászok és gyárosok részére kisebb árucikkéket jutányos és czélszerű csomagolására olcsó árban szállít.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak **Földes Ede** könyvkereskedésében Főter 38. szám alatt.
(Leányiskola épülete.)